

GARĪGĀ NETIKLĪBA (HOZEJA)

SABATA PĒCPUSDIENAI

NEDEĻAS PĒTĪJUMIEM:

Hoz. 1:1-3, Ec. 4:1-6, Hoz. 2:12-18, 4:1-3, Jēk. 5:1-7, Atkl. 14:6-12.

ATMIŅAS PANTS:

„Es tām likšu augt un apžēlošos par to, kas bija nežēlastībā, par nemiļoto.., un teikšu tam, kas nebija Manas tautas .. : tu esi Mana tauta! – un viņš teiks Man: Tu esi mans Dievs!” (Hoz. 2:25.)

GALVENĀ DOMA:

Pat garīga netiklība un dievišķais spriedums nemazina Dieva mīlestību pret Viņa ļaudīm.

Praviētis Hozeja kalpoja ļoti veiksmīga Israēla vēstures perioda noslēgumā, tieši pirms tautas krišanas asīriešu gūstā 722. g. pirms Kristus. Tajā laikā Dieva izredzētie ļaudis vairs nepielūdza tikai Kungu, bet kalpoja arī Baālam, kānaāniešu dievam.

Hozejas grāmata, pirmā mazo praviešu grāmata Bībelē, runā par galveno pravietiskā pasludinājuma jautājumu šajā atkrišanas laikā: Vai Dievs vēl joprojām mīl Israēlu, neskatoties uz garīgo prostitūciju? Vai Viņam vēl joprojām ir kāds nolūks ar viņiem, neskatoties uz viņu grēkiem un gaidāmo tiesu?

Hozejas grāmatā pravietojums ir nesaraujami saistīts ar viņa privātās dzīves stāstu. Tieši tāpat, kā pravietis piedeva savai neuzticīgajai sievai un bija labprātīgs ņemt viņu atpakaļ, arī Dievs ir labprātīgs darīt to pašu ar saviem ļaudīm. Ko mēs varam mācīties no Hozejas piedzīvojuma un no Kunga rīcības ar atkritušo Israēlu?

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 6. aprīlī.

DĪVAINĀ PAVĒLE

„Kad Tas Kungs sāka runāt ar Hozejas muti, Viņš viņam sacīja: ‘Ej un ņem sev netikli sievu līdz ar netiklībā dzimušiem bērniem, jo zeme arvien vairāk atkrīt no Tā Kunga un kļūst netikla.’ Un Hozeja gāja un ņēma Gomeru, Diblaima meitu, sev par sievu. Viņa tapa grūta un dzemdēja viņam dēlu.” (Hoz. 1:2, 3)

Gadsimtiem ilgi Bībeles pētnieki ir debatējuši par šīs pavēles nozīmi, uzdot jautājumus – Vai Gomera bija prostitūta vai vienkārši neuzticīga laulātā? Vai viņa bija amorāla pirms laulībām ar Hozeju vai tāda kļuva pēc tam?

To mēs nevaram skaidri zināt. Tomēr viens ir zināms pavisam droši: kad Kungs runāja uz Hozeju un caur viņu, Viņš gribēja vadīt ļaužu uzmanību no Hozejas stāsta uz Dieva mīlestības stāstu pret Israēlu. Tā kā Gomera bija izraēliete, viņas un pravieša laulības stāsts saistās ar stāstu par Dieva derību ar Israēlu.

Starp Hozejas stāstu un Dieva piedzīvojumiem ar Israēlu ir svarīgas paralēles. Gomera pārkāpa laulību attiecībā pret Hozeju cilvēcīgā līmenī. Israēls bija neuzticīgs Dievam garīgā ziņā. Kā Gomeras amorālums ievainoja viņas vīra sirdi, tieši tāpat Israēla elkdievība sarūgtināja Dieva sirdi. Hozeja bija aicināts paciest salauztu sirdi un izpostītu laulību. Viņš droši vien piedzīvoja publisku sašutumu un nicinājumu. Tomēr, jo vairāk viņš piedzīvoja Gomeras neuzticību, jo dziļāka kļuva viņa izpratne par Dieva sāpēm un vilšanos attiecībā pret Israēlu.

Dievs bieži lūdza praviešiem darīt kaut ko vairāk nekā tikai sludināt. Izlasi minētās rakstu vietas un paskaidro, kā pravieša darbība simbolizēja Dieva rīcību pret Savu tautu. (Jes. 20:1-6, Jer. 27:1-7, Ec. 4:1-6) _____

Kādu liecību par Kungu nes ne tikai tavi vārdi, bet arī rīcība? Kas tavā dzīvē ir tāds, kas atklāj, ka tu neesi vienkārši labs cilvēks, bet ka tu esi Jēzus sekotājs? _____

GARĪGA NETIKLĪBA

Kad Hozejas sieva Gomera pārkāpa laulību attiecībā pret viņu, viņš piedzīvoja ciešanas, ko nes nodevība, pazemojums un kauns. Kaimiņiem un draugiem, kas redzēja viņa sāpes, Hozeja sniedza dievišķo vēsti ar saviem vārdiem un darbiem: Israēls, Dieva sieva, ir tieši tāds pats kā Gomera. Izredzētā tauta pārkāpj garīgo laulību.

Pravietis Jeremija salīdzināja Dieva neuzticīgos ļaudis ar prostitūtu, kas dzīvo ar daudziem mīļākajiem, neskatoties uz to, ka Dievs viņiem ir sagādājis visu (Jer. 3:1). Līdzīgi arī pravietis Ecehiēls elkdievīgo Israēlu sauca par „netiklo sievu”, kas bija novērsusies no sava īstā vīra (Ec. 16:32). Tātad elkdievība Bībelē tiek uzskatīta par garīgo laulības pārkāpšanu.

Izlasi Hoz. 2:8-13. Kāds brīdinājums šeit ir sniegts? Kā mēs kā septītās dienas adventisti varam nonākt briesmās, darot pēc būtības to pašu? _____

Izteiciens „labība, jauns vīns un eļļa” ir lietots arī 5. Mozus grāmatā, lai aprakstītu Israēla pamatproduktus, ko tauta bagātīgi baudīja saskaņā ar Mozum dotajiem Dieva apsolījumiem. Hozejas laikos ļaudis bija tik nepateicīgi Dievam, tik saistījušies ar apkārt esošo pasauli, ka viņi pienesa šīs dāvanas, ko Dievs viņiem bija iedevis, saviem viltus dieviem. Kāds tas ir brīdinājums mums visiem, lai dāvanas, kas mums ir iedotas, tiktu izlietotas kalpošanai Kungam, nevis tādā veidā, kādā tās nekad nav bijušas paredzētas (Mat. 6:24).

„Kā Dievs skatās uz mūsu nepateicību un viņa svētību noniecināšanu? Kad mēs redzam, kā kāds nevēriģi izturas vai nepareizi izmanto mūsu dāvanas, mūsu dūres un sirdis savelkas pret viņu. Bet tie, kas dienu no dienas un gadu pēc gada ir saņēmuši Dieva žēlastības dāvanas, nepareizi izlieto viņa veltes un nevēriģi izturas pret dvēselēm, par kurām Kristus ir atdevis savu dzīvību. Līdzekļi, ko viņš tiem ir piešķīris, lai uzturētu Viņa lietu un uzceltu Viņa valstību, ir investēti mājās un zemes īpašumos, izšķiesti lepnumā un savu kārību apmierināšanā, bet Devējs ir aizmirsts.” (E. Vaita „Advent Review and Sabbath Herald” 1886. g. 7. decembris.)

Padomā par to, cik viegli ir pieņemt dāvanas, ko Dievs tev ir devis, un izmantot tās savtīgi vai pat elku pielūgsmei. Kā mēs varam pasargāt sevi no šī grēka savā dzīvē? _____

ATJAUNOŠANAS APSOLĪJUMS

*Izlasi Hoz. 2. nodaļu! Kāda ir Dieva galvenā vēsts Saviem ļaudīm šajā nodaļā?
Kā šajā nodaļā ir atklāts evaņģēlijs?* _____

Hozejas vēsts atklāj dziļo patiesību par Dieva nelokāmo mīlestību pret necienīgajiem cilvēkiem. Hozejas 2. nodaļa satur garu Kunga runu par Israēla atkrišanu, kas ir pretēja Dieva uzticamajai mīlestībai pret Saviem ļaudīm. Pēc sodīšanas vīrs vedis sievu uz tuksnesi, kur viņi atkal salaulāsies.

Tādējādi nodaļa noslēdzas ar nākotnes ainojumu pēc tiesas, kad Dievs centīsies panākt, lai Israēls Viņu milētu tāpat kā iepriekš (Hoz. 2:12-15). Meža zvēri vairs neizpostīs sievas vīgu un vīnakokus, bet kļūs par sabiedrotajiem jaunajā derībā (Hoz. 2:18). Bez tam, visiem bērniem tiks doti jauni vārdi, kas atkal atklāj Dieva labprātību dziedināt un piedot Savu ļaužu pārkāpumus pagātnē.

Dievs brīvi piedāvā grēku piedošanu. Cik daudz piedošana maksā Dievam? Cik daudz šī mācība izmaksāja Hozejam personīgi? (Hoz. 3:1, 2) _____

Hozejam kā Israēla vīriešu kārtas pārstāvim bija lemts baudīt privilēģētu stāvokli tā laika patriarhālajā sabiedrībā. Bet šī privilēģija ietvēra lielu atbildību. Virietim senajā Israēlā vajadzēja pielikt ārkārtīgi lielas pūles, lai piedotu un pieņemtu atpakaļ neuzticīgu sievu, pieņemot arī bērnus, kas varēja būt no cita tēva, kā savus paša. Nostāšanās savas sievas un bērnu pusē, tāpēc piedzīvojot sociālu atstumtību, bija viena no vissmagākajām dzīves pieredzēm.

Tomēr Hozeja viņu „atpirka”. Dievs zināmā mērā to pašu izdarīja ar cilvēci, bet par to samaksāja ar Jēzus nāvi pie krusta. Tikai raugoties uz krustu, mēs varam skaidrāk saprast, ko Dievam maksāja mūsu atpirkšana no sabrukuma, ko bija radījis grēks.

LIETA PRET ISRAĒLU

Hozejas 4:1-3 atklāj Dievu kā vienīgo, kas ceļ likumīgu apsūdzību (ebr. val. „rib”) pret Israēlu. Izredzētā tauta bija vainīga sava Dieva priekšā, jo tā nebija dzīvojusi pēc derības noteikumiem. Patiesība, žēlastība un Dieva atzīšana bija tas, kas izcēla Israēla unikālās attiecības ar Viņu. Saskaņā ar Hoz. 2:18-20, šis ir dāvanas, ar ko Dievs apdāvina Savus ļaudis, atjaunojot derību.

Tomēr grēka dēļ Israēla dzīve bija bez šīm žēlastības dāvanām. Hozejas uzskaitītie noziegumi bija noveduši tautu līdz anarhijas robežai. Reliģiskie vadītāji, priesteri un arī pravieši nesa kopīgu atbildību par pašreizējo Israēla dzīves sabrukumu. Tā bija smaga atbildība. Ja viņi nestājas pretī vardarbībai un nenosoda netaisnu rīcību, tad Dievs viņus pašus iznīcinās.

Vecajā Derībā elkdievība tika uzskatīta par visnopietnāko grēku, jo tā noliedza Dieva lomu visas tautas un katra cilvēka privātajā dzīvē. Sausā klimata dēļ lietus Israēlā bija dzīvības un nāves jautājums. Israēlieši sāka ticēt, ka viņu svētības, kā, piemēram, dzīvību dodošais lietus, nāk no Bāala. Tāpēc viņi cēla tempļus svešiem dieviem un sāka jaukt kopā amoralitāti ar pielūgsmi.

Tajā pašā laikā zemē bija izplatīta sociāla netaisnība. Bagātie izraēlieši ekspluatēja zemniekus, lai varētu samaksāt nodevas asīriešiem. Daudzi ķērās pie viltus un krāpšanas (Hoz. 12:7, 8). Šī iemesla dēļ kādreizējais miera un labklājības periods noveda pie politisku un sociālu nemieru laikiem. Zeme atradās uz pilnīga haosa robežas.

„Cik žēl ir nabaga bagāto cilvēku, kas apliecina kalpošanu Dievam. Sakot, ka pazīst Dievu, ar darbiem viņi Viņu aizliedz. Viņi apliecina ticību patiesībai, bet viņu darbi nesaskan ar šo ticības apliecību. Mīlestība uz bagātību padara cilvēku savtīgu, prasīgu un valdonīgu. Bagātība ir vara, un bieži mīlestība uz to samaitā un paralizē visu, kas cilvēkā ir cēls un līdzīgs Dievam.” (E. Vaita „Liecības draudzei” 2. sēj., 682. lpp.)

Izlasi Jēk. 5:1-7. Kā šie vārdi iederas šī laika patiesībā, kā tā atklāta Atklāsmes grāmatas triju eņģeļu vēstīs (Atkl. 14:-12)? Lai arī kāds būtu mūsu finansiālais stāvoklis, kā mēs varam pasargāt sevi no briesmām, ko nauda vienmēr sagādā Kristus sekotājiem? _____

AICINĀJUMS NOŽĒLOT

„Bet šī ir mūžīgā dzīvība, ka viņi atzīst Tevi, vienīgo patieso Dievu, un to, ko Tu esi sūtījis, Jēzu Kristu.” (Jāņa 17:3)

Vārds „Hozeja” ebreju valodā nozīmē „Kungs glābj”. Tas ir saistīts ar tādiem vārdiem kā Jozua, Jesaja un arī Jēzus. Praviētis aicina ļaudis atstāt grēku un rast patvērumu savā Kungā Dievā, jo Viņš ir viņu Radītājs un Pestītājs. Dievišķā sprieduma nolūks bija atgādināt grēciniekiem, ka viņu dzīvība un spēks nāk no Tā, pie kā viņiem ir jāatgriežas. Tādējādi, pat sniedzot brīdinājumu un pasludinot spriedumu, Hozejas grāmata atklāj gan cilvēka nožēlas, gan dievišķās piedošanas tēmu.

Praviētis mudina tautu, kas iet bojā grēkos „atziņas trūkuma” dēļ (Hoz. 4:6), censties pilnībā iepazīt Dievu un dzīvot saskaņā ar Viņa mūžīgajiem principiem. Dievatziņas trūkums vadīja ļaudis uz sacelšanos un beigās noveda pie sprieduma.

Turpretī ticībā un paklausībā viņi varēja nonākt pie Kunga atzīšanas paši savā dzīvē. Šī atzīšana var būt arī ļoti tuva un intīma. Tieši tāpēc laiku pa laikam laulības tiek atklātas kā simbols attiecībām, kādas Kungs vēlas ar mums.

Tieši tāpēc kristieša dzīve pirmkārt sastāv no attiecībām ar dzīvo Dievu. Tieši tāpēc Kungs aicina ļaudis iepazīt Viņu un sekot Viņa gribai savā dzīvē.

Grēka problēma ienesa baisu atšķirtību starp Dievu un cilvēci. Bet, pateicoties Jēzus nāvei pie krusta, ir izveidots ceļš, lai ikviens no mums varētu staigāt cieši kopā ar Kungu. Mēs patiešām varam Viņu iepazīt paši savā dzīvē.

Kāda ir atšķirība starp zināšanām par Dievu un Dieva pazīšanu? Kā šī atšķirība atslogojas ikdienas dzīvē? Ko tu atbildētu, ja kāds tev jautātu: „Kā es varu iepazīt Dievu?” Ko šie panti māca par to, cik svarīgi ir „pazīt Kungu”?

2. Moz. 33:12, 13 _____

Jer. 9:23, 24 _____

Dan. 11:32 _____

1. Jāņa 2:4 _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

„Ar laiku Hozeja saprata, ka viņa personīgais liktenis ir dievišķo jūtu spogulis, ka viņa ciešanas atbalso Dieva ciešanas. Šajās kopīgajās ciešanās pravietis, iespējams, ieraudzīja, kāda nozīme ir laulībām, ko viņš noslēdza pēc dievišķas pavēles.

Tikai izdzīvojot savā personīgajā dzīvē to, ko dievišķais Israēla Dzīvesbiedrs piedzīvoja, pravietis iemācījās būt līdzjūtīgs dievišķajā situācijā. Laulība bija drīzāk kā mācība, ilustrācija, nevis simbols vai sakraments.” (Abraham J. Heschel, *The Prophets* (Mass.:Prince Press, 2001), 56. lpp.)

„Simbolu valodā Hozeja desmit ciltīm atklāja Dieva plānu katrai patiesai dvēselei, kas savienosies ar Viņa draudzi virs zemes, – atjaunot svētības, ko Israēls saņēma Apsolītajā zemē, kad tas bija paklausīgs un uzticīgs Kungam. Uzrunājot Israēlu un apliecinot tam savas ilgas parādīt žēlastību, Kungs paziņoja: ‘Tāpēc, raugi, Es viņu vilinādams aizraušu un vedīšu viņu tuksnesī un runāšu laipni ar viņu, un atdošu viņai, tur būdams, viņas vīnadārzus, un Ahorā ieleju pārvērtīšu par cerības vārtiem. Un tur tad viņa būs piekāpīga un dziedās kā savas jaunības dienās, kad viņa izgāja no Ēģiptes zemes.’” (E. Vaita „Pravieši un ķēniņi”, 298. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1 Par elkdievību mēs parasti domājam kā par zemošanos statuju priekšā. Kā **1**•elkdievība var būt kaut kas, kas ir daudz viltīgāks un ļaunāks par to? _____

2 Grupā turpiniet pētījumus par to, ko nozīmē pazīt Dievu. Ja tu saki, ka **2**•„pazīsti Kungu”, ko tu ar to domā? Kā var iegūt dievatziņu? _____

3 Daži senie teologi apgalvoja, ka Dievs ir nepārvarams, tas ir, ka Viņš **3**•nepiedzīvo sāpes vai prieku citu būtņu, piemēram, cilvēku, rīcības dēļ. Kāds varētu būt iemesls, kāpēc cilvēki aizstāv šo viedokli? Kāpēc mēs to tomēr neatbalstām? _____

4 Pārdomā vairāk faktu, ka mūsu glābšana ir maksājusi tik dārgi. Ko tas **4**•mums liecina par mūsu vērtību Dieva acīs? _____